

Prenumerationspris:

I Mariehamn:
 $\frac{3}{4}$ år 4 mark.
 $\frac{1}{2}$ » 2 » 75 penni.
 $\frac{1}{4}$ » 1 » 50 »
 För hembärning 10 p. i månaden.
I landsorten tillkommer postarvodet.

I utlandet:
 $\frac{3}{4}$ år 7 mark 90 penni.
 $\frac{1}{2}$ » 5 » 35 »
 $\frac{1}{4}$ » 2 » 80 »

Onsdagen den 1 april.

Redaktörer:

Oskar Behm (Ansv. utg.). Julius Sundblom.

Annonspris:

Före texten 15 p., efter texten 10 p. för petitrad. Minsta annonspriset är 25 p. Förlofnings-, vigsel- och födelseannonser kosta 1 mk. — Dödsfallsannonser med ram 1 mk 50 p. Annonserna böra vara inlämnade senast kl. 6 e. m. dagen före tidningens utkommande. — Tidningen utkommer hvarje hälgfri onsdag och lördag kl. 12 f. m.

Daglista.

Banken hålles öppen, måndagar, tisdagar, torsdagar och lördagar kl. 11—2.
Lotsfördelningskontoret: hvarje hälgfri dag kl. 10—3.
Postkoret: alla hälgfria dagar kl. 9—1 och 4—6; sön- och hälgdagar kl. 8—11.
Sjömanshuset: alla hälgfria dagar kl. 9—12 och 3—6.
Telegrafkontoret: alla dagar kl. 8 f. m.—9 e. m.
Tullkammaren: hälgfria dagar kl. 10—2.
Ålands Länbibliotek: hv. lörd. kl. 3—4.
Läkarenes emottagningstider: Stadsläkaren, Dr Roos kl. 11—1.
Provinciell. dr af Ursin, Godby kl. 11—1.

Trolofvade:

Olga Ludeen.
Ferdinand Kylén.

Diverse.

Herrar Kaptener passen på!

Sjöfolk finnas hos oss alla tider att tillgå, såväl äldre som yngre, och emotaga vi med tacksamhet order för anskaffande däraf:

Karlssons & C:os
 Adress- & kommissionsbyrå
 i Åbo,
 N:o 6. Östrastrandgatan n:o 6.

F. B. K.

Öfning ger färdighet!
 Enighet ger styrka!

Till förmån

för

„Ålands folkhögskolfond“

föranstaltas

med högvederbörligt tillstånd

Ett

LOTTERI,

Söndagen den 5 April,
 kl. 4 e. m.

hos

Kapten ERIKSSON

i

Godby by af Fvströms socken
 samt

SOIRÉ med DANS

kl. 7 e. m.

med inträdes afgift 1 mark för manspersoner samt 75 penni för fruntimmer.

Till Lotteriet ingen afgift.

Bestyrrelsen.

Prenumerationsanmälan.

Åland, tidning för Mariehamn och Åland, utkommer från den 1 april hvarje hälgfri onsdag och lördag kl. 12 f. m.

Åland skall redigeras i folklig, frisinnad anda samt i främsta rummet upptaga till behandling frågor, åtgöranden, önskningsmål m. m., som beröra Mariehamns stad och Åland. Dock kommer

Åland äfven att, i mån af sina krafter, egna sin uppmärksamhet åt spörsmål af mera vidtgående art. At

Ålands nyhets- eller notisafdelning skall egnas synnerlig omsorg. På grund häraf har tidningen också förskaffat sig korrespondenter och notismeddelare å de flesta orter på Åland äfvensom korrespondenter i Helsingfors, Stockholm och Amerika. Dessutom erhåller

Åland genom Finska telegrambyrån direkta telegram om viktigare in- och utländska nyheter.

I Ålands följetongsafdelning komma att ingå kortare berättelser, dels i original, dels i öfversättning. Dessutom kommer tidningen, då utrymmet det medgifver, att innehålla kortare skönlitterära eller andra intressanta bitar under strecket.

Skulle tidningen, såsom det är att hoppas, vinna större spridning samt erhålla ett tillräckligt stort antal annonser, kommer densamma att i framtiden utgifvas i femspaltigt format. Vid förefallande behof utgifvas dessutom biläggsblad.

Ålands prenumerationspris är:

I Mariehamn:	I landsorten:	I utlandet:
$\frac{3}{4}$ år 4 mk.	$\frac{3}{4}$ år 5 mk. 21 p.	$\frac{3}{4}$ år 7 mk 90 p.
$\frac{1}{2}$ » 2 » 75 p.	$\frac{1}{2}$ » 3 » 60 »	$\frac{1}{2}$ » 5 » 35 »
$\frac{1}{4}$ » 1 » 50 »	$\frac{1}{4}$ » 1 » 99 »	$\frac{1}{4}$ » 2 » 80 »

Lösnummer å 10 p. För hembärning i staden betalas 10 p. i månaden.

Prenumeration sker:

I Mariehamn: å tryckeriet, i apoteket samt i handl. N. Sittkoffs butik, å hvilka ställen tidningen äfven utdelas.

I landsorten: å hvarje postanstalt samt hos tidningens kommissionärer.

Redaktionen.

Mariehamns Hafskuranstalt på Åland

öppnas åter den 15 Juni.

Kuranstalten är belägen i en naturskön samt i sanitärt hänseende framstående, barrskogsrik, högländ trakt. Klimatet är mildt, hastiga temperaturförändringar förekomma ej.

Läkarevården bestrides af Universitets-docenten, Medicine och Kirurgie Doktorn Arthur Clopat. Gymnastiken för Herrar förestås af Medicine kandidaten K. V. Hällberg.

Fullständig Vattenkur, Gyttjemassagebad, Tallbarrsbad, Romerska och Medikamentösbad, Luft- och Solbad m. m. Mobila och fixa högtrycks tempererade och andra duscher af flere slag. Elektricitetsbehandling. Mag- och blås-polning. Specialbehandling af fruntimmers- och nervsjukdomar. Sjukgymnastik och Massage.

Tvenne tempererade basiner med ständigt rinnande vatten.

Tillfälle till segling och fiske.

Restaurationen förestås af Restauratören E. Kluge.

Rum beställas genom Badhusdirektionen, som äfven i öfrigt lemna nödiga upplysningar.

Moderata priser!

Ångbåtskommunikation 2 å 3 ggr i veckan på Stockholm, 5 å 6 ggr i v. på Åbo—Helsingfors—St Petersburg och 1 g. i v. på Nystad—Björneborg.

Mariehamn, 16 Mars 1891.

Direktionen.

Ett parti kulörta Halfylle-Klädningsstyger realiseras, dels till inköps- dels under inköps priser hos **N. SITTKOFF.**

Svarta & kulörta Helylle-Klädningsstyger samt Bomaseer i stort urval hos **N. SITTKOFF.**

JOHN DAHLBERG,
 Befraktnings-affär.
 Helsingfors.

Telegrafadr.: "Dahlberg".

Lifränteanstalten i Åbo.

Grundlagd 1857.

Kapital ult. dec. 1889:
 Fmk 3,708,510.

Utbetalade lifräntor 1889.
 Fmk 81,565: 64.

Insättningar och uttagningar förmedlas för Mariehamn och omnejd af underskrifven agent, som äfven tillhandahåller anstaltens stadgar jemte redogörelser för dess verksamhet.

L. A. Landgrén.

En kejsarförsäkran.

Den ryska prässens samvetslösa utfall mot våra lagar och rättigheter samt de fullkomligt falska framställningar om Finland och här rådande tänkesätt den samma utspriddt bland den ryska allmänheten hafva under den senare tiden nppfyllt hvarje sann fosterlandsvän med bekymmer, beträffande vårt lands framtida öden. Dessa bekymmer togo sig som bekant uttryck i de tal, som landtmarskalken och talmännen, på hvar sitt ständs vägnar, framburo till Hans Majestät vid landtdagens högtidliga öppnande i kejsarliga slottet. På dessa tal har numera som svar följt ett kejsarligt reskript, stäldt till generalguvernören samt af följande lydelse:

Till Generalguvernören öfver Finland.

Vid det I, på min befallning, den 8/20 januari innevarande år öppnat landtdagen med Finlands ständer, hafva landtmarskalken och ständens talmän, jämte det de till Mig framburit känslor af undersätlig tillgifvenhet, ansett sin plikt vara att till Min känedom bringa den i landet rådande oro, framkallad af några åtgärder, som af Mig föreskrifvits i ändamål att uppnå en närmare förening emellan Storfurstendömet och öfriga delar af Ryska riket.

Mina oafslätliga omsorger om Finlands väl och inre utveckling samt de mångfaldiga bevisen på Min välvilja och förtroende för dess befolkning rättfärdiga icke en sådan stämning i landet.

Endast en oriktig tolkning af de grunder, på hvilka Storfurstendömet förhållande till Kejsaredömet och till

Sedan MARIEHAMN numera blifvit Frihamn

rekommenderas ett välsorterat lager af Segelduk, Tågvirke, Linor, Dref, Beck och Tjära samt allt som till en välsorterad Skeppsproviantering hör, hos

N. Sittkoff.

Högsta makten är bygd, samt dessa villfarelsers spridning bland befolkningen, till skada för dess verkliga intressen, hafva kunnat gifva upphof åt en sådan beklaglig företeelse.

Finland, hvilket sedan början af detta århundrade och delvis redan tidigare tillhört ryska Kejsarriket och befunnit sig under dess välde, erhölet genom Glorvördigst i åminnelse, Kejsar Alexander I:s vilja särskild inrättning af sin inre styrelse och allernådigste försäkran om bibehållande af dess rättigheter, privilegier, religion och grundlagar. Äfven Hans Höge Efterträdare hafva bekräftat denna försäkran.

Dessa landets rättigheter och privilegier, särskilda kyrkliga organisation och lagar hafva icke blott till närvarande tid bibehållit sin giltighet, utan hafva äfven i många delar vidare utvecklats i öfverensstämmelse med Finlands inbyggares behof. Sålunda hafva Storfurstendömet öden under Rysk spira bevisat, att dess förening med Ryssland icke hindrat dess lokala institutioners fria utveckling och det välstånd, som Finland uppnått, bär ojämfäktigt vittnesbörd om dess egna fördelars öfverensstämmelse med denna förening. Emellertid gifver bristen på samstämmighet emellan några af Finlands författningar och de allmänna rikslagarna, äfvensom saknaden af nödig tydlighet i bestämningarna, rörande Storfurstendömet förhållande till Kejsardömet, beklagligtvis anledning till vräng uppfattning om den verkliga betydelsen af de åtgärder, som vidtagas för uppnående af ändamål, gemensamma för alla delar af Ryska riket. Jag hoppas dock att finska folkets sunda omdöme skall skingra denna villfarelse och att en riktig insikt om egna fördelar skall förmå det att sträfvat till fastare anknytande af de band, som förena Finland med Ryssland.

Jag uppdrager åt Eder att å mina vägnar meddela Mina trogna undersåtar i Finland, det Jag är sinnad behandla det finska folket med samma välvilja, omsorger och förtroende som hittills, oföränderligt bevarande de detsamma af de Ryska Monarkerne förlänade rättigheter och privilegier, äfvensom att i Mina afsikter ej ingår att förändra grunderne för den i landet gällande ordningen för den inre styrelsen.

Jag sätter tro till de af landets alla stånd genom landtmarskalken och talmännen uttrykta undersåtliga känslor, tackar hjärtligt för dem och väntar med rätta af Finlands inbyggares tillgifvenhet för Mig endräktigt samarbete till förvärligande af hvad Jag utstakat, i syfte att stärka det statliga sambandet emellan Storfurstendömet och Kejsardömet.

ALEXANDER.

Sit Petersburg
den 28 februari 1891.

Fartygsslip i Mariehamn.

I tidningsprässen vill man numera knappast våga taga till orda i frågor, som beröra slipanläggningar. Så många häftiga strider ha nämligen under senaste tiden utkämpats just med anledning af slika spörsmål. Då vår ort emellertid befinner sig ute i hafvet, omgifven på alla sidor af svallande vågor, hafva vi likväl velat taga slipfrågan till tals i »Ålands» spalter. Vi hoppas att våra rader, afsedda att påvisa ortens behof af dylik anläggning, ej skola gifva upphof åt bittra utfall från höger och vänster.

Ålands segelflotta utgöres af mer än par hundra större fartyg, hvilka kunnat hållas vid makt så länge konjunkturerna voro så goda att de tälde vid de stora kostnader, som fartygens reparationer i utlandet kräfvat; numera måste de emellertid lämnas orepärade, enär de klena inkomsterna ej kunna tillåta dylika, stora utgifter.

En stor del af de åländska fartygen förmådde ej hopbrunga sådana inkomster, att de, utöfver klarationskostnader, hyror till befäl och manskap m. d. utgifter kunna lämna rederierna ens ersättning för tillskjuten proviant. Att under så trykta förhållanden låta fartygen undergå välbehöfliga reparationer i utländska hamnar eller fortskaffa dem till nu förekommande inrikes reparationsanstalter, är därför en ren omöjlighet. Ty utom att reparationen och transporten i och för sig kräfvat stora utgifter, åtgår därtill ännu den dyrbara sommartiden. Fartygen få fördenskull-läckiga som de alltid blifva till följd af bristande reparationer — i förtid lämnas åt sitt öde. De talrika haverier, som träffa åländska fartyg, äro ock i många fall en naturlig följd af underlåten reparation, särskildt af fartygets botten. För att Ålands sjöfart icke skall nödgas taga ett ödesdigert slut, är det ovilkorligen nödvändigt att understödja densamma i den mån sådant låter sig göra.

Rådiga personer, hvilka hafva insett skeppsredarens betrykta ställning, hafva därför å ett talrikt besökt möte uppdragit åt en komité att i den åländska sjöfartens intresse arbeta för åstadkommande af en fartygsslip eller torrdocka i Mariehamn.

Att orten är fullkomligt lämplig för en dylik anläggning, torde den sakkunnige hvarken vilja eller kunna bestrida. Inom den del af landets befolkning, som besitter nödig lokal-kännedom, kan ej heller finnas mer än en mening i denna sak, ehuru man af grannlagens skäl behållit sin tanke för sig själf, isynnerhet då det gällt anläggning af slip på fasta landet. Hvar och en, är ju sig själf närmast, säger ordspråket. Den stora handels-

flotta, som är hemmahörande på Åland, samt ofvanberörda faktiska förhållanden utgöra, tycka vi, talande skäl för behöfligheten af en fartygsslip i Mariehamn. Härtill kan ännu läggas den omständighet, att ett stort antal haverier hvarje år inträffa uti eller i närheten af Ålands skärgård.

För haverade fartyg, hvilka så godt som hela året utan ishinder kunna inkomma till stadens ypperliga hamn, är orten dessutom en frihamn.

Men företaget fordrar varmt intresse och kraftigt understöd. Med hänsyn till de stora fördelar Ålands fartygsredare skulle hafva af en slip på platsen, hvarest deras fartyg kunde undergå reparationer under vintern då de ligga ovärksamma, är det att hoppas, att de icke skola undandraga företaget sin medvärkan, när detsamma kommer så långt, att aktietekning kan påbörja.

Hoppas vågar man äfven, att landets styrelse, påminnande sig de stora penningesummor, som kommit staten till godo genom Ålands handelsflotta och inseende företagens allmänna gagn, ej skall tveka att bevilja detsamma erforderligt understöd.

Stadsfullmäktiges sammanträde d. 28 mars.

Till först behandlades ett från föregående sammanträde uppskjutet ärendet angående besvär öfver trottoir- och parkanläggningar i staden. Då stadsfullmäktige icke hade sig bekant, huruvida stadens gator äro afvägda som sig bör, återremitterades ärendet, på förslag af kapten Juselius, till ett utskott, hvilket hade att införskaffa under rättelse rörande nämnda sakförhållande. Till medlemmar i utskottet valdes hrr Söderlund och Schröder.

Ett af öfverstlöjtnant K. Mellenius vid föregående sammanträde väkt förslag om tillsättandet af ett beredningsutskott hos stadsfullmäktige föranledde omröstning, hvarvid förslaget förkastades med 5 röster mot 3.

Proposition om att försköningskomitén skulle uppgöra förslag, hvartill de till dess disposition ställda medel ärligen användas, hvilket förslag sedan skulle underställas stadsfullmäktiges granskning, godkändes efter någon diskussion med öfvervägande pluralitet.

Fru Karin Lönnblads anhållan om veranda byggnad å Societetshuset afslögs, emedan man ansåg, att en dylik veranda icke skulle medföra något nämvärdt gagn.

Frågan om inrättandet af en rådstufvurätt i Mariehamn föranledde nedsättandet af en komité, hvilken erhölet i uppdrag att taga reda på åtskilliga frågor närmare rörande omständigheter. I komitén invaldes hrr stadsfiskal Sundblom, assessor Öhberg samt häradskrifvar Söderlund.

I afseende å frågan om anordnandet af köttbesiktning i staden, så ansågo stadsfullmäktige det vara skäl att först göra sig underrättade om huru i detta afseende förfares i andra städer, innan beslut i saken fattades. För detta ändamål nedsattes ett utskott, bestående af hrr Juselius och Sjöström.

Drätselkammarens förslag om uppförandet af en väntpaviljong jämte varuskjul vid stadens västra hamn, hvartill ritning samt kostnadsförslag inlämnades till stadsfullmäktige af drätselkammarens ordförande hr C. A. Furstenborg, blef efter en liflig diskussion bordlagd. För utrönande af huruvida staden äger medel att bekosta företaget m. m. tillsattes ett utskott, i hvilket invaldes hrr apotekar Furstenborg, byggm. Lindman samt tullförvaltar Hagman.

Beträffande granskningen af stadens polisordning beslöts att hvarje stadsfullmäktige skulle enskildt genomgå förordningen, innan yttrande af fullmäktige i dess helhet afgifves.

Mariehamn och Åland.

— Tullvärdet. På tullstyrelsens underdåniga framställning om ändring bland annat af stadgandet i 1 mom. 70 § af nädiga tullstadgan den 30 december 1887, beträffande skyldighet för importör att inom tio dagar efter det gods från utrikes ort omedelbart inkommit till stad, där tullkammare finnes, till tullkammaren aflämna angifningsinlagor å det gods, som är ämnadt till direkt förtullning på stället, har kejsarliga senaten den 12 sistlidne mars velat tillåta att den fastställda tiden af tio dagar må under innevarande år försöksvis utsträckas till femton dagar.

Öfvanstående ändring af tiden för varors angifning å tullkammare medför visserligen en något större lättnad för vederbörande importörer, ehuru dock önskligt varit att tiden med ens blifvit utsträckt till en månad eller sådan den var förrän 1887 års författning emanerade.

— Tjänstledighet. Sedan häradskrifvaren i Ålands härad Frans Edvard Söderlund för styrkt sjuklighet befriats från förrättandet af innevarande års mantalsskrifning i sagde härad, har guvernören öfver länet, enl. Å. T. förordnat kronolänsmannen i Sunds m. fl. socknars distrikt Robert Optatus Silander att berörda mantalsskrifning värkställa.

— Mantalsskrifningen i Ålands härad. För värkställande af innevarande års mantalsskrifning i Ålands härad hafva följande termer blifvit utsatta: lördagen den 4 april med Sunds socken i kommunalhuset i Finnby, måndagen den 6 april med Finströms socken i Godby gästgiveri, tisdagen den 7 april med Geta kapell å

hemmanet N:o 1 i Härkbole by, onsdagen den 8 april med Saltviks socken & hemmanet N:o 1 i Haga by, måndagen den 13 april med Hammarlands socken i Frebbenby gästgiveri, tisdagen den 14 april med Eckerö socken i Marby gästgiveri, Fredagen den 15 maj med Vårdö socken i Vårdö gästgiveri, lördagen den 16 maj med Brändö socken i Brändö gästgiveri, tisdagen den 19 maj med Kumlinge sock. i Kumlinge gästgiveri, onsd. den 20 maj med Sottunga och Kökar kapeller i Sottunga f. d. gästgiveri, torsd. den 21 maj med Föglö sock. i Degerby gästgiveri, fred. den 22 maj med Lumparlands kapell & Skag utjord, lörd. den 23 maj med Lemlands sock. i Granboda gästgiveri, torsd. den 4 juni med Mariehamns stad i rådhuset och fred. den 5 juni med Jomala sock. & Tomtens hemman N:o 3 i Jomala by.

— **Ålands sparbank.** Vid direktionens för Ålands sparbank senaste sammanträde invaldes till principaler för nämnda bank öfverstlöjtnanten Konstantin Mellenius, vicekonsuln Hugo Tammelander, landthushållaren Axel Hagström och Herman Theodor Lignell samt kofferdiskepparen Axel Karlsson.

— **Ålands sparbanks ställning** vid bokslutet den 31 december 1891.

Bankens tillgångar:

Utestående fordringar i kapital och räntor	248,524: 58.
Kontanta penningar i kassan	26,604: 89.
Summa Fmk	275,129: 47.

Bankens skuld:

Till åttahundrafyratio insättare	265,304: 54.
Bankens tillgång	9,824: 93.
Summa Fmk	275,129: 47.

Under året har i banken insatts nittiofyratusen trehundraåttio mark 54 penni samt ifrån banken uttagits trettiofusen trettionio mark 2 penni.

— **Till kartasgillat försäljare** i Föglö socken har guvernören antagit och förordnat folkskolläraren *Erik Alfred Laurén*.

— **Mariehamns badinrättning.** Godt om rum är det f. n. i Mariehamn, oaktadt ett icke så litet antal sådana redan blifvit uppyrda för blifvande badgästers räkning. Framdeles torde ej håller någon rumbrist inträffa, emedan ett större antal byggnader, afsedda att vara färdiga till badsejournens början, är under uppförande.

— **F. B. K:s soiré** i societetshuset annan dag påsk var ganska talrikt besökt. Soirén började med ett intressant föredrag om »själfkänedom och själfaktning» af kollegan *E. J. Pajala*. Därefter följde en liflig dans, som fortgick till något öfver midnatt. Dansmusiken utfördes af Saltviks stråkorkester.

— **Hemmansköp.** Halfva skattehemmanet n:o 8 i Önningeby har den 31 mars af bonden *Johan Mattsson* försålts till bonden *Johan Vikt. Karlsson* i samma by för 5,005 mk. På stället finnas ej några åbyggneder.

— **Ångbåtsbolaget „Åland“** hade bolagsstämma i Åbo den 25 mars. Af den berättelse öfver båtarnas inkomster och utgifter, som vid tillfället upplästes, framgick, att »Åland» in-seglat brutto 55,009 mk 28 p. och netto 17,751 mk 69 p. samt »Sven Dufva» brutto 60,017 mk 81 p. och netto 19,456 mk 17 p., hvartill kommer räntevinst 440 mk 87 p., så att belagets nettobehållning utgjort 37,648 mk 73 p. eller efter en afskrifning 37,595 mk 11 p.

Till befälhafvare å »Sven Dufva» och »Åland» återvaldes härpå kaptenerna *C. P. Eriksson* och *A. Uppman*.

— **Lagtima häradstinget i Hammarland** vidtager i dag.

— **En af afvelshingstarne** i länet har blifvit förlagd hos landthushållaren *Herman Lignell* å Haga kungsgård i Saltvik.

— **Vid innevarande års vakansuppbörd** har i Kastelholms kronomagasin influtit 693 hekt. 35,3 liter råg, 263 hekt. 53,8 liter hafre samt 19 hekt. 89 liter korn.

— **Aktieägarene** i Ålands tidningstryckeri-aktiebolag underrättas om, att sista aktieinbetalningen bör ske före den 15 i denna månad.

Öfriga inrikes orter.

— **Finska viken isbelägges.** Från Hangö telegraferas den 25 mars:

Finska viken isbelägges. Ångfartyget »Afrika» som kl. 1 i dag midtag med full last och ett tjugotal passagerare inlöpte från Lübeck hade arbetat i blåis och drifis sedan 12 i natt. »Murtaja», som utgått, träffade »Afrika» 17 minuter utanför båken, där den fastnat i isen. Isbrytaren förcerade isen med lätthet.

— **Isarne i Åbo skärgård**, vilka för någon tid sedan flerstädes icke voro pålitliga, hafva enligt Å. U. genom den senaste ihållande kolden åter blifvit säkra, så att de nära nog öfver alt kunna befaras med häst. Till och med strömmar, såsom t. ex. Norrströmmen i Nagu, hvilka för icke många dagar sedan var öppna, har åter isbelagts.

— **Prässförhållandena i Kuopio.** Särskilda bestämningar synas då och då meddelas prässombudsmännen i landsorten, säger »Savo Karjala». Åtminstone här i Kuopio hållas tidningarna så strängt, att vi ej fått offentliggöra utdrag ur hufvudstadsbladen, då vi skulle önskat det. Anses måhända vi och våra läsare så farliga och misstänkta, att allmänheten ej får genom oss erhålla kunskap om saker, hvilka likväl genom andra blad blifva allmänt kända.

Skandinavien.

— **Om åskväder till sjöns höll** kapten *H. Byström* ett föredrag vid ångfartygsbefälhafvaresällskapets i Stockholm senaste möte. Han anförde att utsikten för att fartyg träffas af blixten är ringare än man tror. Som stöd härför anförde han ett i senaste häftet af »Analen der Hydrographie» infördt arbete af kapten *Dinklage*, en af föreståndarne inom det tyska sjöfartsväsendet, däri han nämde, att han under de 11 senaste åren understält hvarje år 180 förda dagböcker en granskning, hvaraf framgick, att under hela denna långa tid endast 14 fall inträffat, där blixten träffat fartyget och af dessa 14 fall endast ett tändt.

Den modärnare »stående tacklingen» af wire rope i såväl segel- som ångfartyg nu för tiden framhölls äfven som ett förträffligt skyddsmedel mot blixstens nedslående i fartyget, görande tjänst nära nog som åskledare, isynnerhet om man, där förbramstaget och bramardunerna sluta, i staget och bardunerna insplissar en wire ropesända, som vid inträffande åskväder nedsläppes i vattnet.

— **Frälsningsarmén till häst.** I en Stockholms-tidning skrives den 14 mars: I går vid tolf tiden syntes en egendomlig ryttare passera Rege-ringsgatan och vidare Fredsgatan samt Drottninggatan upp. Det var en af frälsningsarméns befäl, som hade mödat sig upp i sadel för en liten reklamridt. På den ljusröda hästens sidor voro placerade sköldar, med hvit botten, på hvilka voro i rödt präntade orden »Frälsningsarmén» »Eld och blod.»

— **Fru Alfild Agrell**, den kända författarinnan, har svårt insjuknat i nerv-feber.

Ryttaren tyktes något ovan, ty han varierade under ridten mellan hästens länd och marken. En stor skara pojkar tyktes ha stort nöje af föreställningen.

Andra land.

— **Förolyckad emigrantångare.** Engelska ångaren »Utopia», gående från Triest till Newyork med 700 italienska utvandrare ombord, sammanstötte den 16 mars i Gibraltars bukt under sydvästlig storm med engelska pansarfartyget »Anson» och sjönk. Därvid omkommo 562 personer, fartygets besättning blef räddad. Alla i Gibraltars hamn förankrade krigsfartyg lade ut slupar för att rädda de skeppsbrutna. Öfver 180 personer upp-togos ombord på fartygen, och flere andra bragtes i land och emottogos tillsvidare å hospitalen.

— **Från Odessa** skriver en där vistande finländsk telegraftjänsteman till en här på orten bosatt person bl. a. följande:

Vi hafva här en strålände blå himmel med solsken från tidigt på morgonen till sent på kvällen, eller med andra ord: full vår. Man ser redan på akazierna, att de bli saftigare; efter en vecka slår det väl ut skott på dem och efter två veckor hafva de nog blad. Varmt är det äfven här.

Den 21 mars afgick härifrån ryska ångaren »Orel» till Vladivostock, medförande bl. a. 600 ingenjörer, hvilka vidtaga med arbetet på den Sibiriska järnvägen, som skall förbinda Petersburg med Vladivostock. Den 22 afgick en annan ångare, »St Petersburg», medförande 1,000 arbetare för samma järnväg. Efter några dagar afgår en tredje ångare »Moskva» till Petersburg för att afhämta 1,000 mekaniker för den sibiriska banan.

— **Telefonförbindelse** mellan England och Frankrike är numera upprättad. Den 9 dennes nedlades nämligen en underhafskabel mellan Calais på engelska och St. Margaret på franska kusten. Ifrån sistnämnda ort fortsattes ledningen till Paris. Vid de försök, som gjordes vid förbindelsens öppnande, hördes samtalen vida tydligare än på många kortare håll. I morgon den 2 april upplåtes förbindelsen till allmänt begagnande.

— **Missväxt** emotes i en del trakter af Ryssland. Äfven med utsäde är det knapt.

Strödda bitar.

— **Själfantändning.** En tysk tidning bekantgör följande egendomliga fall af själfantändning, hvilket torde vara af intresse äfven för våra läsare.

En i en kvarn sysselsatt målare påtog under arbetet, till skydd för sina benkläder, ett par gamla sådana, såsom målare vanligen bruka. Han upphörde kl. 6 på aftonen med sitt arbete och hängde in sina skyddsbyxor i ett litet rum, hvarest arbetarne vanligen förvarade sina klädespersedlar. Kl. 1/2 8 förnam väktaren en svag rök jämte brandlukt och medtog maskinmästaren för att upptäcka orsaken. Båda sökte och upptäckte snart, att röken och lukten kommo från det lilla rum, hvori målaren hade hängt sina smörjiga skyddsbyxor, och dessa höllo just på att kolas.

Vid närmare undersökning framgick det, att i en af fickorna till de gamla oljiga byxorna fans en smörjig trasselsudd, som hade antändt sig själf och därigenom utsatt hela kvarnen jämte närliggande byggnader för den största fara. Detta exampel lär, att en själfantändning kan under gynsamma omständigheter ega rum inom 1/4 å 1/2 timme.

Bref till »Åland»

Sottunga i mars 1891.

Från ett så litet och bortglömt samhälle som vårt, kan det naturligtvis icke finnas mycket af intresse att meddela. Mest för att påminna andra människor om vår tillvara och huru den gestaltar stg, har jag tagit mig friheten att till »Ålands» första nummer insända dessa rader.

För att visa det jag ej utan giltig orsak begagnat ordet bortglömd om vår ö, vill jag denna gång först och främst orda om våra prästförhållanden. Af präster veta vi dock, dess värre, ganska litet, undantagandes den tid deras aflöning skall ut. Som bekant hafva Kökar och Sottunga kapeller under senare tider fått åtnöjas med att vara båda om en själasörjare. Då Kökar är större och folkrikare har denna stationerats där med skyldighet att hvar fjärde söndag, eller en gång i månaden, förrätta gudstjänst härstädes, men sottungaboerne få, synnerligast under vintern, mycket sällan se honom. Ty mången gång är det rakt omöjligt att komma öfver de fyra mil långa sjöpassen, som ligga emellan. Stundom händer att ingen kunnat komma hit öfver på flera månader. Liken få därför i veckor och månader stå obegravade och barnen vara odöpta lika länge. För att få barnen döpta kunde man visserligen företaga sig att uppsöka prästerskapet i Föglö eller Kumlinge, dit afståndet är två mil, men hvem riskerar väl att taga ut ett spädt barn under en kall årstid, synnerligast när man, såsom fallet varit i vinter, då fjärdar och strömmar vari isfria, skulle ömsom få begagna släde och båt. En sådan resa kunde bli altför ödesdiger.

Kyrkoherden i Föglö, som borde predika i Sottunga en gång i månaden, inträffar här högst sällan.

Den prästaflöning vårt fattiga kapell får utbetala är dock ingalunda liten; tvärtom högst betungande i förhållande till folkmängden, som uppgår till cirka femhundra personer. Och min-sann, man här är förmögen. All sin bärning måste inbyggarne taga ur den vida böljan, hvilken ofta äfven blir deras graf.

Skolor, frågar läsaren! Af sådana finnas ingen tillstymmelse i vår kommun. Barnens uppfostran blir däri-genom summad. De få lof att sitta vid sin bindtjuga från morgon till kväll hela vintern igenom. Så har fortgått ända från urminnes tider, från från släkte till släkte, och ho kan säga när det blir annorlunda.

Numera är dock den tid kommen, då hvarje individ i ett upplyst land bör få lära sig äfven något annat än att sitta vid bindtjuga och däremellan enligt fars och farfars metod in-plugga långktekesen från pärm till perm. Så går det till här. Skrifkonsten behårskas ej af många.

Upplysning! Sådan äro vi i behof utaf. Men då tid och krafter uteslutande måste egnas åt det lekamliga uppehållet, torde vår kommun på egen hand ej komma långt med afseende å andens odling. Vi våga därför, med hopp om framgång, vänta oss hjälp utifrån.

Skulle *S. B. W.* i Åbo och Svenska folkskolans vänner i H.fors, vilka visat sig så varmt intresserade för den svenska allmogens bildning, genom gemensamt arbete härstädes få till stånd en folkskola, tror jag att denna ej komme att sakna elever. Vår förfallna vingård behöfver arbetare.

Önskande »Åland» framgång på sitt arbetsfält, tecknar

Högaktningsfullt
Kalle.

— **Elakt.** Hon: Se, Arthur, så förtrogna de små fåglarne redan äro med mig. Han: ser du, de känna dig ännu icke tillräckligt.

Hvart taga själf döda djur vägen?

Personer, som tillbringat hela sitt lif i närheten af Indiens dschungels, försäkra att de aldrig funnit kropparna efter några andra döda djur än sådana, som särats eller dödats af människor eller fallit för andra djurs angrepp.

Mr Sanderson, hvilken lefde många år i Indien som elefantjägare och genomströfvade alla Hindostans skogar, berättar som något underbart, att han påträffat kroppar efter två själf döda elefanter. Infödingarne påstå enhälligt, att man aldrig hittar sådana kroppar, utom när tillfälligtvis någon epidemias rasat i en elefanthjord. Så märkvärdig är denna omständighet, att invånarne i Bittigarungungbärgen känna sig fullt öfvertygade om, att elefanter aldrig dö på naturligt sätt, under det att man åter i Kakantote har den tron, att då elefanter känna sig nära döden, draga de sig undan till en för mänskliga ögon osynbar ort.

Man vet, att elefanter bli mycket gamla, från 80 till 100 och 120 år, ja att somliga till och med skola hinna 150 år. Men de må bli aldrig så gamla, så dö de väl dock någon gång, men aldrig träffar man i en indisk dschungel kroppen efter en död elefant, ehuru väl det tyckes, att de borde finnas där i tusental.

Samma underbara faktum gäller äfven om djuren i vår ända af världen. Hvar och en, som känner något till skog och mark, vet, att man där aldrig träffar på kroppar efter andra djur, än som våldsamt dödats. En själf dödd varg eller räf, igelkott eller ekorre, vessla eller hermelin hittar man aldrig, knapt nog en död åker-rätta.

Djur, som bo i hålor, kunna visserligen dö i dessa. Men hvart taga de döda fåglarna vägen? Myriader af dem måste dock årligen dö en naturlig död, men hur sällan ser man en död fågel, undantagandes efter mycket starkt oväder eller efter stark kyla vintertid.

Äfven i andra länder än Indien, där en mängd stora djur lefva i vildt tillstånd, har man ofta lagt märke till och förundrat sig öfver den här berörda besynnerligheten. Tigrar, bisonoxar och åtskilliga andra djur äro så stora, att deras döda kroppar icke, borde kunna undgå hvarken syn- eller luktsinne, men ytterst sällan påträffar man något djurkadaver, utom när epidemien är härjat. Icke ens i de tätaste snår har man i de varma länderna funnit några skelett, fastän dessa dock under århundradenas lopp borde ha hopat sig där i oerhörda massor.

Vid tiden för förste kolonisationen af Kap i Afrika vimlade det i dessa trakter af antiloper, lejon, giraffer, zebbor och elefanter, men då som nu påträffade man endast ytterst få ben efter dessa djurarter.

Gömma sig djuren nu på för människögon vanligtvis osedda plater för att dö där, hur kommer det sig då, att man aldrig och i ingen trakt på jorden hittat på en dylik plats?

I Australien synes det själfva de trögtänkta infödingarne som en gåta, hvart de miljoner kängurus och pungdjur taga vägen, som undgå spjutet, bössan och hunden. Likaså förvåna sig infödingarne på Ceylon öfver, att i deras rika djurvärld förekomsten af en död djurkropp eller ett djurskelett hör till de allra största sällsyntheter. Singaleserna tro, att alla djur, när de känna sig nära döden, bege sig till en högt belägen klipplad i Adam-pik-bägen, där de lägga sig ned vid en klar sjö för att dö i frid.

Men ingen har lyckats finna hvarken denna sjö eller dess, efter singalesernas förmodan, skelettrika strand.

Sjöfartsafdelningen.

— **Sjöfartstelegram till „Åland“.** För att undvika allt missförstånd för red. ytterligare framhålla att de telegram, som af fartygsbefälhafvare direkt insändas till tidningen, omedelbart efter det de blifvit afskrifna försändas till resp. korrespondentredare och således ej komma att stanna i redaktionens ego.

— **Fartygsköp.** Skonertskeppet »Emelia», hemmahörande i Föglö, har genom köp öfvergått till skepparen Eriksson från Finströms Bergö. Köpeskillingen utgjorde 8,500 mk.

— **Finska fartyg i britiska hamnar.** Stadgandena i engelska handels- och sjöfartssatserna af åren 1876 och 1890 till förhindrande af fartygs öfverlastning komma numera att tillämpas i britiska hamnar jämväl å utländska fartyg, sålunda att fartyg, som ifrågasattes vara öfverlastadt eller annars olämpligt lastadt, kvarhållas i hamnen tills utredt blifvit huruvida öfverlastning föreligger, i hvilket fall öfverträdelse af nämnda stadganden straffas med böter jämte det öfverlastadt fartyg hindras att utgå till dess missförhållandet i afseende å lastningen afhjälpts. Därjämte är det jämlikt förstnämnda sjöfartsakt vid äfventyr af böter särskildt förbjudet för fartyg att under tiden mellan 31 oktober och 15 april vid inlöpande i britisk hamn föra trävaror såsom däckslast i höjd öfverskjutande 3 fot.

— **Den försä seglaren för året** inkom till Stockholm den 12 mars, nämligen finska skeppet »Nathalia», kaptan Lundberg, som från Swansea anlände med kollast till grosshandlar Olaus Olsson.

— **Bureau Veritas** har nyligen offentliggjort sjöolyckorna under december månad 1890 vidkommande alla nationer.

Vi återgifva ur denna följande statistik:

Segelfartyg antecknade såsom förolyckade:

4 Tyska, 12 Amerikanska, 46 Engelska, 1 Österrikiskt, 2 Danska, 1 Spanskt, 1 Grekiskt, 10 Franska, 8 Italienska, 18 Norska, 4 Portugisiska, 4 Ryska, 2 Svenska; tillsammans 113.

Uti detta antal äro inbegripna 4 fartyg antagna såsom förlorade i följd af uteblifna underrättelser.

Förolyckade ångfartyg:

1 Tyskt, 15 Engelska, 1 Österrikiskt, 1 Belgiskt, 3 Franska, 1 Portugisiskt, 1 Svenskt; tillsammans 23.

Af Bureau Veritas sammandrag för år 1890 framgår, att under nämnda år förolyckades 921 segelfartyg, mätande tillsammans 329,876 ton, och 200 ångfartyg, mätande tillsammans 168,355 ton. Dessutom hafva 3,266 seglare och 2,891 ångare lidit haveri.

Giftermålsannonsen.

(Öfversättning.)

Och den stygge och nedrige kusinen skulle hon gifta sig med?! Nej, och tusen gånger nej, honom ville hon visst icke ha! — Och den lilla, smärta Alma Winhart stampade energiskt med sina nätta, små fötter på golvet. Hällre skulle hon bli en gammal jungfru! En sådan där liten tunga, hvarmed hon utan manligt stöd och skydd kunde försvara sina rättigheter inför den onda fientliga världen, hade hon ju; den var skarp nog. Men det var ju icke häller alldeles nödvändigt att blifva en gammal jungfru, det fans väl andra medel, genom hvilka hon kunde undgå det hotande giftermålet.

Om hennes onkel och förmyndare så gärna och så hastigt ville ha henne ur huset, så behöfde han därför icke precis hastig komma på den mänskliga:

visserligen var det hans käraste systerson, sonen till hans enda syster. Alma däremot var dotter till en af hans bröder, hvilken nu redan varit död i två år. Onkeln tänkte göra en utrikes resa och ville därför så fort som möjligt blifva kvitt sin brorsdotter för att ej behöfva taga henne med sig.

Alma hade alltid, så länge hon känt honom, hyst motvilja för sin kusin Adolf och funnit honom obehaglig; han betraktade henne så flyktigt, ansåg henne efter allt utseende för en liten, dum gäs och hånade allt hvad hon företog sig; dessutom var han en så ytlig människa, utan alla varmare känslor. Några djupa tankar doldes säkert icke bakom hans låga, osköna panna. Nej, honom ville hon als icke ha; och hon kände äfven redan medlet, som skulle rädda henne från honom; hon skulle taga någon annan! visserligen var det ingen bland de herrar, som hon kände, åt hvilken hon gärna skulle hafva överlämnat sin egen ljufva person; men saken var ju helt enkel: hon behöfde endast så fort som möjligt inlämna en giftermålsannons till första, mest lästa tidning, det skulle helt säkert hjälpa.

Redan dagen därpå stod det i tidningen under rubriken »Diverse» följande annons:

»En ung, bildad och vacker flicka med en liten förmögenhet önskar i och för äktenskaps ingående öppna korrespondens med en bildad, godlynt herre med angenämt yttre och säker lefnadsställning. Svar till A. W. 20 poste restante.»

Vår tjuguariga Alma var nu ganska rik på förhoppningar. Och redan första gången, hon skickade till posten, förökades hennes förhoppningar ännu mer; hon erhöll genast ett dussin bref. Visserligen fann hon af de första fem, hvilka hon öppnade, att anbuden i dessa endast voro framställda på skämt, men de andra friarne hade däremot allvarliga afsikter. Men bland de sista breffen var ett, som isynnerhet behagade henne. Ert rikt sinne och ett varmt hjärta talade från raderna. Och endast på detta svarade hon, väntande med spänning på svaret, som också fullkomligt motsvarade hennes förväntningar. En liflig brevvevling utspann sig nu; och Almas kärlek upptändes så småningom därigenom till den grad, att den nästan öfvergick till ett feberaktigt tillstånd. Hon tyktes det gå på samma sätt, ty snart yttrade bägge samtidigt den önskan, att de nu äfven måtte få lära känna hvarandra personligen. Med att sända sitt fotografi ville icke Alma börja, såsom hon skref till honom, »ett sådant afmåladt ansikte saknade ju allt lif, och lifvet vore likväl det skönaste på människobilden».

Han skref hänrykt tillbaka: »han delade fullkomligt hennes mening, — ett fotografi gjorde ofta ett helt annat, falskt intryck». Så kommo de i följande bref öfverens om att nästa lördags morgon klockan 9 träffas på en bestämd plats i Allmänna trädgården. Igenkänningstecken: en vit ros omgifven af styfmorsblommor.

Med glädigt hjärta klädde sig Alma den bestämda lördagen till sin morgonpromenad; i enlighet med sin rosiga sinnesstämning tog hon på sig en förtjusande rosafärgad klädning samt satte den lilla, hvita florentinhatten med det vakra garnityret af blekröda rosor på det blonda, lockiga hufvud.

— Färdig! sade hon och kastade ännu en sista blick i den trogna vännen och förtrognaste rådgifvaren, spegeln.

Därpå tog hon en liten väska, i hvilken hon hade lagt igenkänning-buketten. Ute i förstugan kallade henne tjänstflickan in till onkeln i hans arbetsrum. Missbelåten med tidsutdräkten inträdde Alma i förmaket till onkels väninff, men stannade genast i dörren och tillslöt den icke. Inne i arbetsrummet hörde hon kusin Adolfs röst.

(Forts.)

Från allmänheten.

En telefonfråga.

Då man betalt sin telefonapparat, erlagt afgiften för uppsättning m. m. äfvensom inbetalt sin årsavgift, är man då skyldig att taga »biaktie» samt, om så är fallet, af hvilken orsak?

En intresserad.

Redovisning

för lotteriet och teatern den 13 mars till förmån för Sjukstugan i Mariehamn.

Utgifter:

Inköp af lotterivinster . Fmk 40: —
Fru Lönnblad för diverse » 30: —
Vaktmästare, arbetskarlar, musik, annonser, telegram, affischer, frakt etc. » 58: 05.

Summa Fmk 128: 05.

Inkomster:

Lotteriet Fmk 453: 75.
Teatern » 81: —

Summa Fmk 534: 75.

Netto inkomst » 406: 70.

Bestyrelsen.

Ditt och datt.

— **Aldrig i förlägenhet.** — Hvad, detta konstgjorda smör rekommenderar ni i stället för utmärkt natursmör?

— Ja, ty herr kommerserådet, ur hvars fabrik smöret är, måtte väl bättre förstå att leverera en utmärkt vara, än en oförnuftig ko.

— **Alt för läskvärd.** En dam, som nyligen reste utrikes, erhöi snart därpå af en väninna som hade för grundsats att alltid visa sig vänlig och älskvärd mot alla, ett bref, som började sålunda: »Min dyra Elisabeth! jag kan omöjligt vänja mig vid din kära bortavara.

— **Förmildrande.** Domaren: — Nå, anklagade, har ni att anföra några förmildrande omständigheter, som kunna vara eder till gagn?

— Ja, herr häradshöfding, det är min födelsedag i dag.

— **Tvifvelaktig komplimang.** — Är det konstgjorda eller naturliga blommor, ni har i håret?

— Konstgjorda.
— Hvad de passa väl till håret!

Till salu.

Artur Nordberg,
Åbo,
Slotsgatan 6,
försäljer från ett väl sorteradt lager följande varor i parti & minut:

— **Tapeter & Bårder** —

Rullgardiner
och
Gårdinslistor.

Gummi-Galoscher

Borstbinderiarbeten
och
Målarepenlar.

Spennpapp & Spennpapper.
Omlagepapper & Makulatur.

Galanteri & kortvaror,
till billigaste pris.

ARTUR NORDBERG,
Åbo.

— **Kumlinge Skum-Ost,**
hos **I. ROSTÉN.**

I Wessingsboda by i Länland försäljes ett boningshus, 19 aln långt, 14 aln bredt, innehållande 5 rum.

Erik Axmar Nylund.

Mariehamn,

A. O. Nordlunds tryckeri, 1891.